

Чингиз хан.

Едно царство... Един господар...

- Ала, ако той иска да създаде едно царство, защо унищожава градовете, защо гори селищата, защо събаря крепостите, защо кили людете? - попита княз Петър, който седеше от ляво на баща си.

Монголецът се озъби. Усмивка ли беше? Ъсият му, сплескан нос изчезна сред бръчките ~~на~~ на лицето. Гласът му стана още по-писклив и бърз, та тълмачът едва смогваше да превежда.

- Великият хан Темучин, който се нарече Чингиз, а то значи Син на небето, пожела да стане Илхан - което значи Господар на света. На преди да създаде това велико царство, той пожела да разруши стария свят.

- Защо? - попита севастократор Александър.

- Защото... - отвърна надменно азиатецът - старият свят, в който вие живеете, заслужава да бъде унищожен. Затова ние палим селища, сбиваме калета, избиваме непокорните.

- Тъй е казал и Фридрих алемански... - каза тихо царят на протосеваста, който стоеше изправен до гърба на креслото му. - „Монголците са Бич божий за пропадащото християнство. Не виждате ли вредом братоубийства, алчност, жажда за власт и злато, лъжа, омраза, завист и пороци да царуват?“

- Синът на Тангра ни поучаваше така... - продължи монголецът. - „Племена мои, отдалечете се от наслажденията. Бъдете доволни от най-обикновените и прости неща... Не дирете никога личната облага. Грижете се само за общото добро. Обичайте се един други. Не придирийте в нуждите на живота. Хранете се с най-скромната храна. Няма нищо, което да не може да се сложи в уста, стига да храни тялото. Вземете повече жени, за да увеличите племето си. Натоварете ги с грижите за дома, а вие се грижете само за оръжията и конете си. Не си купувайте скъпи предмети, не си градете къщи от камък и ~~дърво~~ дърво. Не пуцайте корени в земята, като дърве